

Olajpálma-termesztés Malajziában – és ami mögötte van...

A párizsi maláj nagykövetség és Sabah Tartomány Kormány, valamint a malajziai pálmaolaj-tanács ([Malaysian Palm Oil Council](#), MPOC) szervezésében tartott tájékoztató az érintettek a malajziai pálmaolaj-előállítását igyekeztek minél érdekfeszítőbben bemutatni, hangsúlyozva annak számtalan pozitív szocio-ökonómiai hatását és bemutatva azon kormányzati és szakma erőfeszítéseket, amikkel az olajpálma-kultúrát véleményük szerint minden kétséget kizáróan környezetbarát és fenntartható módon művelik. Az előadások során több alkalommal is éreztetni kívánták azt, hogy a malajziai termelés sokkal inkább megfelel a környezet és a biológiai sokféleség védelmével szemben állított külföldi elvárásoknak, mint az indonéziai.

A párizsi maláj nagykövetség és Sabah Tartomány Kormány, valamint a malajziai pálmaolaj-tanács ([Malaysian Palm Oil Council](#), MPOC) szervezésében került sor arra a tájékoztatóra, amin a Diplomáciai Testület, valamint a francia gazdasági és politikai élet jeles személyiségei ismerkedhettek meg a maláj olajpálma-termesztés helyzetével és annak gazdasági, szociális, természet- és környezetvédelmi vonatkozásaival. *(Megjegyzendő, hogy 2011-ben Indonézia szervezett nyugat-európai előadás-sorozatot saját pálmaolaj-ágazatának „népszerűsítésére”¹, így ez a típusú kezdeményezés nem példa nélküli – és mindenképpen elgondolkodtató annak fényében, hogy a két ország nem csak versenytársa egymásnak a világpiacon, de ők adják a világ pálmaolaj-termelésének döntő hányadát.)*

Malajzia párizsi nagykövete bevezetőjében aláhúzta, Malajzia a világ második legnagyobb pálmaolaj-előállítója, de szerinte a terméket (azaz a pálmaolajat) és magát a termesztéstechnológiát sokan egyáltalán nem, vagy félreismerik és hajlamosak elítéleteket „gyártani”. A nagykövet elmondta, a kultúra Malajziában mintegy 300 ezer kisgazdának és családjának nyújt az átlagosnál jobb megélhetési lehetőséget, az Európában és Amerikában termesztett olajnövény-kultúrákkal összehasonlítva pedig a repcénél négyszer, a szójánál tízszer több olajat ad egy hektáron. További nagy előnye, hogy garantáltan GMO-mentes, minőségét és élettani hatásait tekintve pedig az olívaolajjal vetekszik.

A hallgatóság soraiból az elmondottakhoz hozzátették, Malajzia sokkal komolyabban tesz a fenntartható termelésért, a flóra és a fauna védelméért, a talajerózió megelőzéséért, mint a szomszédos Indonézia – az onnan érkező adatokat, információkat valamilyen fokig minden esetben fenntartással kell kezelni. Megjegyezték továbbá, ha nem lenne az uniós támogatási rendszer a zöld energiákra, Olaszország nem importálna jelentős mennyiségű pálmaolajat a hőerőműveibe, Spanyolország pedig nem tenné ugyanezt a biodízel-előállításához. Mindezt kiegészítették azzal, hogy az egyik legnagyobb európai pálmaolaj-főhasználó élelmiszeripari cég, a Ferrero a környezetvédelmi kritikák miatt hagyott föl az indonéz olaj vásárlásával és ehelyett Malajziából elégíti ki szükségleteit mintegy tízezer tonna/hó mennyiségben. Hozzáadték, a Ferrero cég az utóbbi időben Pápua-Új-Guineában is megjelent vásárlóként, mivel ebből az országból kivételesen magas minőségű pálmaolajat is tud vásárolni.

Tan Sri Datuk Dr Yusof Basiron, az [MPOC](#) vezérigazgatója előadásában aláhúzta, a konferencia napján tartották Párizsban a francia és maláj mezőgazdasági minisztériumok által közösen életre hívott pálmaolaj-vegyesbizottság első ülését, ahol a francia partnereket kívánták érvekkel és tényekkel meggyőzni arról, hogy a maláj pálmaolaj-termelés nem jelent környezeti katasztrófát. Sőt – mint mondta –, a pálmaolaj legalább olyan jó, mint az olíva,

¹ Lásd 203/PAR/2011 számú táviratunkat

csak éppen tizedannyiba kerül. Leszögezte, meg akarják győzni a fölhasználókat és a fogyasztókat arról, hogy a negatív kampányoknak – legalábbis Malajzia esetében – nincs semmi alapjuk. Ami pedig az egészségügyi kockázatokat illeti, állítása szerint „a pálmaolaj nem a kiváltó ok, hanem az ellenszer”, úgy vélte, a problémát nem a telített zsírsavak jelentik, hanem a hidrogénezett növényi zsírok.

A Sabah Forestry Department igazgatója, [Sam Mannan](#) kifejtette, Sabah tartományban húsz éve következetes programot folytatnak „a múlt tévedéseinek korrigálására és a jövő biztosítása érdekében”, mégpedig a trópusi erdők megtartásával. Azaz az erdők által elfoglalt terület csökkenése kizárt, ha elengedhetetlen valahol az erdő kivágása, ugyanakkora területet kell másutt fásítani. Jelenleg az erdők egyötöde védett, ezt 30%-ra kívánják növelni, a kitermelést csak a fenntartható erdőgazdálkodás szellemében, átlátható módon, NGO-k ellenőrzése mellett lehetséges, mintegy egymillió hektár pedig már részben vagy egészben certifikált. Sam Mannan szerint a trópusi erdőkből kikerülő fa a legalulértékeltébb termék a világon, az ára harminc éve alig változik, pedig nagyon komoly közvetett haszna is van. Megjegyezte, a fenntartható erdőgazdálkodás nagyon komoly erőforrásokat – többek között jól képzett munkaerőt - is igényel, aminek finanszírozási hátterét biztosítani kell. Az ehhez szükséges pénzt Malajzia nem „háborúval, kábítószer- vagy fegyverkereskedelemmel” akarja előteremteni, hanem sajátos módon olajpálma-termesztéssel, ennek szocio-ökonómiai előnyeit kiaknázva oldják meg a trópusi erdők megtartását. Egy hektárnyi olajpálma számítása szerint mintegy ötvenszer annyi jövedelmet termel egységnyi területen, mint a trópusi erdő kiaknázása, ebből nem csak az erdők szinten tartására, hanem újak telepítésére is tudnak fordítani különösen annak fényében, hogy az egyes programokhoz a pálmaolaj-ipar is hozzájárul. Azt viszont nagyon fontosnak tartotta, hogy maga az olajpálma-kultúra is fenntartható legyen, ezért elengedhetetlen az innováció és a kutatás-fejlesztés, az „új ötletek” szerepe abban, hogy az évszázados technológiát, iparágat megváltoztassák. Megjegyezte, „az erdők megóvása olyan, mint a háború: valamennyi áldozatot mindenképpen hozni kell, hogy minél többet meg lehessen menteni”.

Elgondolkodtató, hogy a pálmaolaj ellen Franciaországban is egyfajta hadjárat indult, ennek próbál ellene hatni a maláj (és a korábbi indonéz) kampány. Az előadók által fölvonultatott érvek, adatok mindenképpen alaposabb elemzést igényelnek, félő azonban, hogy abban a Franciaországban, ahol szinte mindent kizárólag „fekete/fehér” alapon akarnak megítélni, nem jut-e ez a téma is a GMO-k, a nanotechnológiák vagy a nukleáris energia sorsára?

Somogyi Norbert, Párizs